

været mere i Tvivl, men bl. a. under Hensyn til, at Udvalgets Vedtagelse har været enstemmig, har man dog ment at kunne tiltræde Forslaget.

Endelig bemærkes, at Reglerne i det foreslaaede nye 2det Stykke, Nr. 1 og 4, og i det nye 3die Stykke stemmer overens med de nugældende Regler i § 29.

Til § 731.

Det nye Ændringsforslag til § 731, 1ste Stykke, litra g, gaar ud paa, at der skal beskikkes Forsvarer for Sigtede, naar han udspørges i et Retsmøde, som i Henhold til de nye Bestemmelser i § 29 afholdes for lukkede Døre, jfr. det staaende Retsplejeudvalgs Indstilling (Bilag 1) i Slutningen.

Til §§ 866, 886 a, 889, 906,
906 a og 993.

Efter de Lovregler, der indtil 1. Januar 1933 var gældende for Nævningesager, afgjordes Skyldspørgsmaalet i disse Sager af Nævningerne, medens Strafudmaalingen derpaa foretoges af de juridiske Dommere, uden at disse havde Kendskab til de nærmere Synspunkter, som Nævningernes Skyldigkendelse hvilede paa, og som kunde være af betydelig Interesse ved Strafudmaalingen.

Denne meget væsentlige Brist ved Nævninginstitutionen blev i nogen Grad afbødet ved den i Loven af 23. Juli 1932 indførte nye Bestemmelse i § 886 a, hvorefter en af Parterne eller en af Nævningerne, jfr. § 889, altid kan forlange Spørgsmaal stillet til Nævningerne om, hvorvidt der foreligger formildende eller skærpene Omstændigheder.

Da Justitsministeriet forment, at man burde gaa videre i samme Retning, optog man i Regeringslovforslaget 1932—33 — jfr. Rigsdagstidende 1932—33, Tillæg A., Sp. 3031—32 og 3049—52 — og i de senere Lovforslag en ny Bestemmelse i § 906 a, gaaende ud paa, at der, naar Tiltalte i en Nævningesag skulde idømmes Straf eller Arbejdshus eller Sikkerhedsforvaring, af Nævningerne ved Forholdstal skulde vælges 3 Nævninger til at tiltræde Retten og som Medlemmer af denne deltage i de nævnte Afgørelser. Valget af de 3 Nævninger skulde foregaa under Ordførerens Ledelse og efter Andræs Valgmaade, saaledes at de nærmere Eukeltheder ved Valgordningen kunde fastsættes ved kongelig Anordning. Et Udkast til nærmere Valgregler findes i Rigsdagstidende 1932—33, Tillæg B., Sp. 2469—70. De 3 valgte Nævninger kunde ikke bindes ved nogen Forskrift fra de andre Nævninger og

var ikke berettigede til at forhandle med disse under Rettens Votering.

Naar de 3 Nævninger tiltraadte Retten, kom denne til at bestaa af 6 Medlemmer, og i Tilfælde af Stemmeligbed skulde da ifølge Forslaget til § 216, 1ste Stykke, — i Lighed med, hvad der foreslaas at skulle gælde i Domsmandssager under Anke for Landsret — det for Tiltalte gunstigste Resultat indtræde. Dersom der var Uenighed om, hvilket Resultat der maatte betragtes som det gunstigste for Tiltalte, skulde der ifølge Forslaget til § 216, 3die Stykke, stemmes særskilt herom, saaledes at Formandens Stemme under denne Afstemning gjorde Udslaget i Tilfælde af Stemmeligbed.

Ifølge Forslaget til § 214, 1ste Stykke, skulde — ligeledes i Overensstemmelse med, hvad der foreslaas for Domsmandssagerne — Nævningerne stemme først, saaledes at den yngre stemte før den ældre, hvorefter Stemme afgaves af Dommerne, af hvilke Retsformanden stemte sidst.

Det staaende Retsplejeudvalg udtalte i en Erklæring af 31. Oktober 1931 — Rigsdagstidende 1932—33, Tillæg A., Sp. 3053—56, at det ikke kunde anbefale Forslaget.

Under Folketingets Udvalgsbehandling i 1932—33 blev der af et Udvalgsmedlem — Folketingsmand Pürschel — stillet et Ændringsforslag, gaaende ud paa, at Strafudmaalingen skulde foretages af de 3 Dommere og samtlige 12 Nævninger i Forening, saaledes at hver Nævning havde een Stemme, og hver Dommer 4 Stemmer. Dette Ændringsforslag, der saaledes opretholdt den ligelige Repræsentation af Rettens juridiske og læge Element, tilsigtede at undgaa Nødvendigheden af et Valg af 3 Nævninger og de deraf muligt følgende Vanskeligheder, jfr. Rigsdagstidende 1932—33, Tillæg B., Sp. 2467—68. Af Landsretspræsidenterne, hvis Erklæring blev indhentet over Ændringsforslaget, udtalte Præsidenten for Vestre Landsret, at dette var langt at foretrække for Regeringsforslaget, medens Præsidenten for Østre Landsret var af den modsatte Mening, jfr. smstds. Sp. 2471—76.

Fra det staaende Retsplejeudvalg har Justitsministeriet nu modtaget den som Bilag 2 trykte Skrivelse af 14. December 1935, af hvilken det fremgaar, at Udvalget har udarbejdet et Sæt Bestemmelser („Forslag C og D“) gaaende ud paa at søge Nævningernes Deltagelse i Rettens Afgørelser gennemført paa en lignende Maade som i det ovennævnte Ændringsforslag foreslaaet.

Det af Retsplejeudvalget udarbejdede Forslag afviger yderligere fra de hidtidige Regeringsforslag ved, at det i Tilfælde af